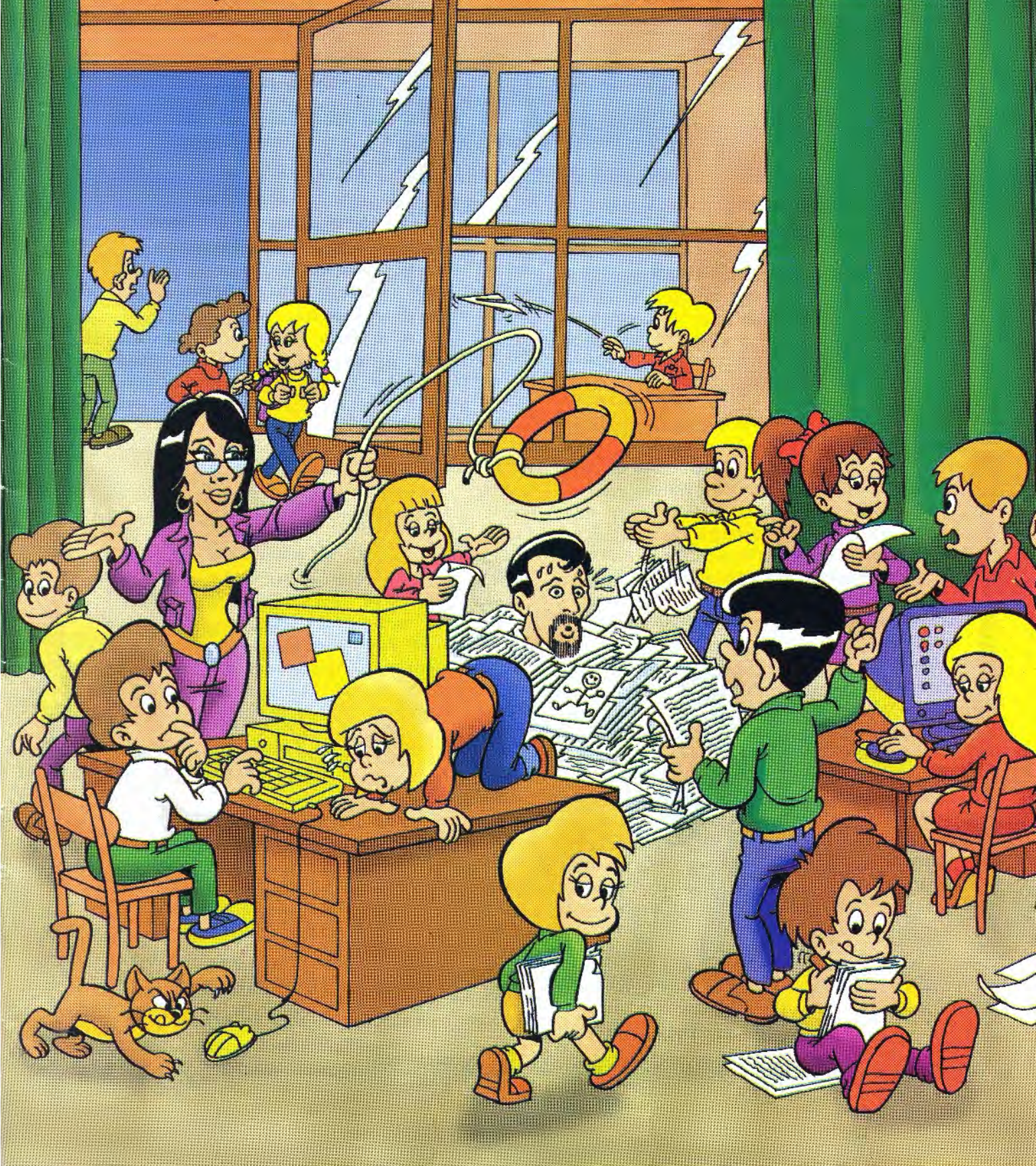

Врш ДЕТИЊСТВА

Година XI • Број 18 • 16. мај 2007.

Часопис ученика Основне Школе "Десанка Максимовић"

Рађање песме

Ова песма скоро као јабука зри,
набуја по неколико пута,
а не попне се до деветог вала.
А све је ту што стихове буди:
лепота обалског растиња,
које почиње цветати и зрети,
и мирис жала,
и жалост легла на груди.

Ова песма никако да се роди
мада јој је време
да буде са срца отргнута
као јабуци око које сунце обиђе
деведесет и више пута.
А ту је и лепота приморског лета
и мисли које тиште-
као што се при рођењу детета
крај жене сјате
богиње Жива и Парке у породилиште.

Десанка Максимовић (1898 - 1993)

Уместо речи уредника, песма за песникињу

Д ечја граја чује се свуда.
Е но, деце иду онуда.
С ви радосни школи хрле,
А тамо ће књиге да грле.
Неко брзо, а неко лако,
К њигу заволи и то је тако.
А знање које стекне,

М а, било како, он изрекне.
А то је тренутак добре воље
К ад он каже нешто своје.
С вако добије оно што заслужи
И то је одраз оног што пружи.
М орамо бити спремни и јаки
О томе брине наставник сваки.
В идећете...
И чуће свака школа права!
Ћ утањем се затвори чудесни круг.

Јелена Миловановић V₃

Лист ученика
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
"ДЕСАНКА
МАКСИМОВИЋ"
Горњи Милановац

Директор
Радмило Прокић

Уређују:
Емина Ђурић
Горан Савић
Никола Масловара
и
редакција коју чине
ученици наше школе

Рачунарска обрада:
Зоран Луковић

Штампа:
СЗТР "ПОЛИГРАФ +"
Горњи Милановац

РЕЛИГИЈСКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

У току историје човечанства религија се јављала у многобројним и веома различитим облицима. Неки од тих облика потичу од одређених познатих историјских личности, као што је случај са хришћанством, исламом, будизмом, конфучијанизмом, џаинизмом... Поједине религије имају занимљив и бајковит поглед на свет и на загробни живот. У наставку можете прочитати у какве све фантазије пада човек када се без подршке Божијег откривења, навезе на узбуркано море религиозне проблематике. Покушајте да сами препознате сујевејра која се међу Србима схватају као православо учење, а која су заправо присвојена, из различитих религија, као наша. Дакле, као таква никако нису православна, зато и имају назив сујевејра!

❖ Старо је арапско веровање у **џине** или **ђеније**. То су бића по природи између анђела и људи. Они се у свом несташлуку залећу чак до небеса не би ли штогод сазнали од небеских тајни, но анђели их оданде терају тламеним џилитима. Народна машта је томе придодала зоровање да су звезде падалице (метеори) управо ти тламени џилити којима небески стражари терају џине од небеских просторија. Па ипак, они каткад успеју да надмудре и преваре небеске стражаре - анђеле и тако сазнају понешто од небеских тајни и то саопштавају чаробњацима. Тиме се објашњава да чаробњаци (врачари) имају понека знања до којих се иначе не би могло доћи триродним начином сазнања.

❖ Муслимани верују у Божије предодређење, Божију промисао, тј. судбину. Често чујете од старијих да су околности овога живота, биле добре или не, троизвод судбине човекове. Када би човек чинио оно што му је судбином предодређено, тада он не би био слободно биће, већ један механизам кога покреће Божија воља. То би онда и Бог испао носилац заслуга, а и кривац, за све наше успехе и неуспехе, дела и недела! Можете чути од људи: "Добро и неугодно, од Бога је". Тиме се сугерише да све што се у свету деси, деси се чужно. Међутим, иако то звучи као добро оправдање пред Богом за све што чинимо, није православно схватање. Бог је човека створио као слободно биће и није некаквом судбином предодредио његов живот. Иако је Бог човека створио да постоји на начин на који он постоји, дао му је слободу да бира. А Бог постоји као вечна, слободна заједница три личности Оца, Сина и Светога Духа, заснована на узајамној љубави. И човек је позван да постоји на тај начин, вечно. Да одабере биће или да се зрати у не биће (из кога је и настао). Дакле, Бога не можемо окривити за разне недаће које сналазе људски род. Људи су ти који стварају околности, које некад могу бити добре, а некада лоше. То, опет, не значи да је Бог

искључен из целокупног живота човечанства. Он се брине о свету на тај начин што је послао свога Сина, јединородног, на земљу, како би човека спасао од смрти. И сво његово дело спасења је доказ неописиве љубави Божије према човеку.

❖ У Браманизму родоначелник човечанства јесте **Ману**. Према предању он је, као библијски Ноје, преживео потоп. Праотац Ману је видео једног јутра у води за прање једну рибицу која га је молила да јој поштеди живот, па ће и она њему некад у невољи помоћи. Ману је рибицу ставио у већи суд са водом, но како је риба стално расла, то ју је он преместио из тог суда у језеро, а из језера у море. Тада му је риба предсказала да ће наступити потоп и саветовала да сагради лађу. Ускоро је потоп заиста наступио и риба је испунила дато обећање. Дошла је да води Мануову лађу и да је чува од многих опасности све док није стигла до Хималаја. Ту је Ману лађу везао за једно дрво, а он сишао у низину. Разлог за настанак потопа била је поквареност људи, а та поквареност је настала због нестанка најважније књиге браманизма- Веде. После потопа Ману је, добро проучивши Веду, написао законик по коме треба да се управља читаво човечанство. У том законнику наводе се конкретни случајеви каква судбина чека човека у поновном животу. Па ће се тако разбојник родити у следећем животу у виду грабљиве звери; ко жито краде, као пацов; а ко краде месо, као јестреб...

❖ Стари Словени су били многобошци. Врховни словенски бог је био **Перун**, бог грома и муње. Стрибог је био бог ветра, а Јаровит и Ригевит су богови рата. Весна је била божица пролећа, Лада божица љубави и лепоте... Свака кућа је имала свога бога заштитника, домаћег бога, а предпоставља се да је сваки човек имао и свог личног бога. Отуда је, вероватно, код Срба узречица : "Видећеш ти свога бога!"

❖ Становници западне Африке, који нису хришћанизирани или исламизирани, верују да духови постоје у појединим предметима и ти су предмети фетиши. Предмету се указује поштовање због веровања да се у том предмету налази неки дух. Особе које носе амајлије, верујући да оне доносе срећу, односе се према тим амајлијама као према фетишима.

Јелена Машић, вероучитељ

Кутак за психо тренутац... сексуалност у адолесценцији

Стигосмо до тог фамозног С... СЕКСУалност у адолесценцији!

Прича о сексуалности стара је колико и свет, али увек увијена у засторе и причана шапатом. Често се доживљава као добра или лоша, дозвољена или недозвољена, а осећање кривице и неспокојства у основи је сексуалног живота многих одраслих људи. Истини за вољу, одрасли се често

стиде да са својом децом говоре о нечему што сами нејасно осећају као проблем, а што им ни њихови родитељи нису најбоље објаснили. У времену у ком је све „на извол'те“, кад је путем глобалне мреже све доступно, тешко је повући границу између порнографије, еротичности и сексуалности.

Људска сексуалност је саставни део личности од самог рођења, а доказано је да је добро проживљена дечја сексуалност услов за развијену сексуалност одрасле особе. Свест коју о себи и свом полу дете временом изграђује, игра суштинску улогу у његовим односима са родитељима, а касније и у љубавним везама. Дакле, погрешно је од сексуалности правити мит, претварати је у компликовану и нејасну област, јер она представља саставни део нашег свакодневног живота. Зато сексуално васпитање треба да почне, баш као и целокупно васпитање- од колевке.

Сексуални инстинкт је уграђен у наш код и дете га носи у дубини свог тела, а испољава га гомилом наивних питања и сталном знатижељом. Као семенчица која чека плодно тло и право време да проклија, сексуална мотивација се разбуктава у раној адолесценцији, пратећи нагли телесни развој и луди рад хормона. Отуд онај чувени неиздрж у стомаку, устрепталост и ишчекивање да се деси нешто лепо, да осетиш да те неко воли, пази и мази, да закорачиш у изазован свет одраслих.

У овом периоду, сексуални мотив је „чардак ни на небу, ни на земљи“, узнемирен и у узлету, али још нејак и неук за пуни замах. Због тога често себи изгледаш блентаво, са вишком жеља, а мањком могућности, све би нешто, али не знаш како, можда би неког и питао, али дође ти да умреш од смеха или да се ту покопаш од стида! Та стања необјашњивог немира свакодневна су појава у животу адолесцента и последица су великих промена на телу, али и пробуђеним сексуалним мотивом коме још није време за задовољење. Сазнање је „да време му није“ врло је збуњујуће за младу особу твојих година, поготово што себе доживљаваш као довољно одраслу и способну, али само мало бунтовну и несхваћену. Ствари су много сложеније.

Пубертет доноси физичку зрелост, али сексуална зрелост не подразумева само спремност тела, већ психичку зрелост и спремност за живот. Маље, напупеле груди, прва менструација и ејакулација, знак су да млада тела постају одрасла и спремна за репродукцију. Проблем настаје кад адолесцент не схвата да имати тело одраслог није довољан услов за развој здраве сексуалности, да је то још увек само форма. Да би твоја личност сазрела и била спремна за „велика дела“, потребна је суштина, оно „унутра“, а то се стиче кроз године развоја и одрастања, учења и стицања разноликог искуства.

Пред тобом је буран период адолесценције, време у коме ће твоје емоције да сазревају, а однос према људима да се кристалише. Почећеш да мислиш озбиљније, критички да посматраш свет око себе и да развијаш свој став о свету и људима, о животу и сексуалности. Искуства која ћеш стећи у односу са вршњацима, у везама и везицама и дилеме које ћеш разрешити у периоду адолесценције, претвориће те у зрелу и стабилну личност, свесну својих вредности, али и тежине својих поступака. Тек тад ће бити идеално време за сексуалне односе, време кад ћеш своје маштарије и жудње претворити у стварност. Твоје време тек долази и зато не срљај и не жури! Нећеш ништа пропустити! Праве ствари тек долазе и ишчекуј их са осмехом, а за то време учи, дружи се и уживај у животу, али само корак по корак!

Психолошко – педагошка служба

Интернетоманија

Данас у Србији срећемо пуно младих који неконтролисано играју видео-игре и уопште се "баве" рачунаром запостављајући школске и радне обавезе.

Чини се да нормална потреба за боравком на мрежи прелази у патолошку када се испуне два критеријума. Први критеријум је проведено време на Интернету. Према неким, то је четири сата свакодневно у дужем временском периоду, а према другима, шест сати дневно.

Други граничник Интернет нормалности можемо назвати критеријумом "спајања светова". Према њему, патолошка употреба настаје када сајбер-живот постане свет за себе и када није интегрисан у стварни живот, него је замена реалности или бег од стварности.

Зависност од Интернета или прекомерна употреба Интернета има најмање четири корена. Први корен може представљати бекство од друштвене реалности које настаје као последица различитих животних осујећености и незадовољстава.

Други узрок је везан за карактер Интернета. На мрежи се могу градити друштвене везе -лака упознавања, једноставна комуникација. Такође, Интернет лако симулира реалан живот.

Трећи узрок је социјално-психолошке природе. На Интернету можете постати неко други, што нарочито прија стидљивим, усамљеним и затвореним особама. Преко мреже можете избећи осећаје усамљености и беспомоћности.

Четврти узрок зависности лежи и у неким психичким факторима. Истраживачи сматрају да особе које су склоне фантазијама, које су стидљиве, социјално-фобичне, незадовољне социјалним статусом у средини, депресивне, несигурне, спадају у ризичне групе.

Све више младих између 18 и 21 године проводе сате за компјутером у игрању игрица. Ипак, патолошки играч видео-игара се не препознаје по броју часова које је потрошио на игру, већ на основу чињенице да не може да престане да игра на одређено време, јер та пауза код њега изазива немир. Играње видео-игрица може да изазове зависност и симптоми су: привремени губитак оријентације, поремећај исхране, асоцијалност, агресивност и друге.

Постоји четири специфична типа зависности од Интернета, и то:

1. Опседнутост сајберсексом (*Cybersexual Addiction*)

Особе које пате од овог облика зависности се типично баве скидањем, гледањем или трговањем мрежном порнографијом или боравком у chat-rooms (собе за разговор на интернету) за одрасле.

2. Виртуелна најбоља пријатељства (*Cyber-Relational Addiction*)

Особе које пате од chat-room зависности учествују у виртуелним флертовањима и често развијају виртуелне везе које им озбиљно нарушавају живот. Наиме, "пријатељи" с друге стране жице често постају важнији од правих пријатеља, партнера, родбине или познаника. Ово готово редовно води до развода брака или несугласица у породици.

3. Играње на мрежи (*Net Gaming*)

Играње на мрежи обухвата широк спектар категорија, укључујући опседивно мрежно коцкање, играње, куповање или бављење берзама. Заправо, појединци ће користити мрежне коцкарнице, интерактивне игре, е-аукције или е-берзе, што им у крајњој линији доноси само губитак великих сума новца и поремећај разних обавеза или социјалних односа.

4. Презасићеност информацијама (*Information Overload*)

Количина података којима мрежа располаже је довела до патолошког компулсивног понашања окарактерисаног интензивним сурфовањем мрежом и претрагом online база података у циљу скупљања информација и њиховом категоризацијом. Корисник убрзо почиње да посвећује све више времена бавећи се тиме. Ово је један од честих узрока смањења ефикасности на послу.

МАТЕМАТИКА-ТАКМИЧЕЊЕ

Дана 10. марта 2007. године одржано је општинско такмичење из математике. Нашу школу у категорији млађих разреда представљали су ученици Милица Михаиловић (III₁) и Богдан Јоксић (III₁), Стефан Туловић (IV₂), Зоран Николић (IV₁), Кристина Туловић (IV₁), Јелена Марковић (IV₁), Милица Милошевић (IV₂) и Алекса Недељковић из Враћевшнице.

Од четвртака запажене резултате постигли су Стеван Туловић, Милица Милошевић и Зоран Николић, а од ученика трећег разреда Милица Михаиловић и Богдан Јоксић.

Историјско „тик – так...“

„Богови убили онога ко је први смислио часовник и поставио сунчане часовнике који мени, јаднику, на комадиће разбијају дан. Пре је желудац био мој часовник, најбољи и најтачнији од свих. Увек ме је тај часовник позивао јелу, па и онда кад није било нешто да се поједе; сада, пак, и то што имамо не једемо, ако то сунцу није право“.

Плутарх (250–184. године пре н. е.)

Тако је некада римски историчар јадиковао над тим новим „чудима технике“, сунчаним часовницима, који су му пореметили устаљени начин живота. Међутим, колико ће тачност и мерење времена у будућности постати важни, можда најбоље може да посведочи велика награда коју је, много година касније, 1714. године, расписала енглеска влада и која је умногоме допринела бржем развоју часовника.

Енглези, као најмоћнија поморска сила тог доба, обећали су тада огромних 20.000 фунти ономе ко конструише сат чија тачност за месец дана пловидбе морем неће одступати више од два минута. Идеја се јавила спонтано, после удеса њихова четири брода 1707. године, када је живот изгубило 2000 морнара. Узрок ове несреће био је непознавање тачне географске дужине за чије је одређивање био неопходан савршено тачан часовник.

Упркос великој своти и труду многих даровитих мајстора да се докопају награде, њу је тек 1761. године заслужио чувени лондонски часовничар Џон Харисон. Његов сат „Timekeeper“ мерио је време путовања брода „Deptford“ до Јамајке и натраг и за 161 дан пловидбе каснио само 5 секунди. Пре овога Харисон је увео мноштво побољшања, новина и сасвим нових изума. Ипак, награду је примио тек пред крај живота и то на интервенцију краља Џорџа III код Парламента. Овај сат данас се чува у Националном поморском музеју у Гриничу (Лондон), а прву потврду своје вредности доживео је приликом путовања Џејмса Кука. На свом другом путовању Кук је користио K1 хронометар који је направио Ларкум Кенеди, а био је величине џепног сата. Ова справа је била копија X4 сата Џона Харисона, првог сата који је показивао тачно време на мору. Када је велики морепловац, у потрази за Terra Australis Incognita (Непозната јужна земља), опловио Земљу по најјужнијој могућој ширини, после пређених 112.000 километара, од четири проверена часовника само се Харисонов хронометар показао као заиста поуздан.

Највеће признање лондонски часовничар и његов изум добили су после дуге од два века. Убрзо након првог успешног слетања на Месец, 21. јула 1969. године, посада свемирског брода „Аполо 11“ кренула је на турнеју током које јој је у Лондону британски председник владе Харолд Вилсон приредио пријем. Супротно обичају да наздрави домаћину, научницима или конструкторима, Нил Армстронг, човек који је први закорачио на површину нашег првог небеског суседа, наздравио је управо Џону Харисону чије је епохално дело, тачно мерење времена и навигације, дало веома значајан подстрек у истраживању васионе.

Ајфелова кула (фр. la Tour Eiffel)

Налази се на Марсовим пољима у Паризу и једна је од најпознатијих грађевина на свету. Торњ који је подигнут за Светску изложбу 1889. је, како су за њега неки тадашњи критичари рекли, „превише гвожђа“, али и данас стоји посред Града светлости и мами хиљаде туриста. Осмишљен од стране инжењера Гистава Ајфела, спој је металних елемената, често копираних шибицама у војничкој доконости...

Грађен у периоду од 1887 до 1889. године, торњ је требало да има улогу капије за почетак слава поводом стогодишњице Француске револуције. Структурни прорачун је урадио Морис Кечлин, а за време изградње, захваљујући мерама безбедности које је Ајфел увео, погинуо је само један радник, што је за то време било изузетно достигнуће.

Останак на Марсовим пољима био је орочен на 20 година када би му следила демонтажа, међутим, коришћен је као погодан место за радио одашиљач. До 1930. године, пуних 40 година, била је највеће здање на свету са својих 300 метара

висине (324 метара са касније постављеном телевизијском антеном). Ко има жељу да дође до самог врха, а гладан је авантуре, треба да има у виду 1665 степеница до циља.

Одржавање торња се састоји у наношењу премаза на пету структуру од 50 тона боје сваких седам година ради заштите од корозије. Повремено се боја мења, а тренутно је торњ смеђе боје. Зависно од временских услова врх куле може да одступи од вертикале до 8 центиметара у страну од Сунца. Померање настаје због неравномерног загревања метала на сунчајој и на страни у сенци

У почетку је наишао на отпор, неприхватање и згражавање међу становницима Париза, а многи су сматрали да га треба срушити. Чувени Ги де Мопасан је обичавао да руча у једном од два ресторана на торњу јер је то једино место у граду где му Торњ не квари поглед. Временом постао је неизоставни детаљ без којег се не може замислити ниједан филм сниман у Паризу. Данас се сматра за једно од ремек дела архитектуре у свету, симбол Париза, који годишње посети неколико милиона туриста.

Слободан Аксентијевић, проф. историје

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

Да ли је ово час ипанског језика или географије?

Ово питање недавно је поставио један неидентификовани паметњаковић, ученик једног од седмих разреда наше школе.

Истине ради, у географији има доста таквих назива (ТОПОНИМА) из ова два романска језика, највише на простору Латинске Америке. Ево неких:

Сан, санта = свети, света (Санта Ана, Сан Франциско)

Бања = залив

Коста = обала (Коста дел Сол = Сунчана обала)

Монте = планина

Сиудад = град

Негро = црн

Рио = река

Тиера = земља

Љано = равница

Тијера дел фуеро = Огњена земља

На екскурзији смо упознали језеро ПАЛИЋ

Палићко језеро је еолско по начину постанка. Налази се на северу Бачке. Као изузетна природна вредност и лепота, заштићено је као природни парк.

Због велике загађености, 1972. године одлучено је да се изведе санација језера. Језеро је исушено тако што је вода преведена специјалним каналом до језера Лудош (такође еолско језеро удаљено 5 км од Палића). Када је дно очишћено, у њега је доведена вода из реке Тисе.

Иначе, Палићко језеро добија воду и од издани и падавина, тако да је сада веома лепо, атрактивно за туризам и веома посећено. Томе доприносе и хотели *Парк* и *Језеро*, као и мале, симпатичне гостионице (чарде). На језеру се често могу видети спортски риболовци, а у околини је развијен и ловачки туризам.

Палићко језеро

Због свега наведеног, Палићко језеро сматрамо драгуљем и великим богатством Србије.

Упс . . . . .

Да ли се и теби догађа да помешаш ноте и пирамиде, као у познатој песми Мирослава Антића? Неким нашим ученицима је то пошло за руком.

Један наш другар, ученик петог разреда, рекао је да је Фернандо Магелан погинуо на Филипинима и наставио пут ка Европи.

Видно збуњени шестачић је дуго тражио море на које излази Мађарска.

Седмак сматра да су Либан, Либија и Либериа иста држава, а његов другар је половину часа на карти тражио извор Нила и није га нашао (јер Нил настаје спајањем Белог и Плавог Нила).

Неко је на контролном задатку написао да је Коперник (живео у XV и XVI веку) први стигао на Месец 1969.

Географи

Такмичења

Географија

Општинско такмичење из географије одржано је 17. марта у Основној школи "Иво Андрић" у Прањанима. На овом такмичењу учествовало је доста ученика наше школе. Лепо смо примљени од стране домаћина, пријатно смо се дружили, чак смо и упознали неке наше вршњаке који такође имају талента за географију. На самом такмичењу постигли смо неочекиван успех: **Сања Павловић**, ученица осмог разреда из Враћевшнице, освојила је 1. место и успела да се пласира на окружно такмичење, као и **Немања Радојичић** (VIII₂) који је био трећи. Пласман на општинском такмичењу имали су и ученици из Враћевшнице **Вујица Живковић** и **Јован Недељковић** који су освојили трећа места. Окружно такмичење одржано је 21. априла у Лучанима у Основној школи "Милан Благојевић". **Сања Павловић** је освојила 2. место, док је **Немања Радојичић** био први и тако стекао привилегију да се на републичком такмичењу опроба са најбољим географима Србије. Срећно!

Сања Павловић, VIII, Враћ.

Историја

На општинском такмичењу из историје које је одржано у Такову учествовало је тринаест ученика наше школе.

На окружно такмичење пласирало се седам ученика. У мору личности и догађаја, најбоље су се снашле две ученице шестог разреда. **Јелена Мамић** која је освојила друго место и **Тамара Петровић** која је освојила треће место. Њихов поход на историјске године и ратове ту се завршио, јер је окружно такмичење највиши ниво за шестаке.

Општина Горњи Милановац наградила је наше најуспшније такмичаре, Јелену и Тамару, књигом Радоша Љушића *Војвода Милан Обреновић*.

Јасминка Милошевић, VIII₃

Слово о језику

ФРАЗЕОЛОГИЗМИ

ИДИОМИ или фразеологизми су УСТАЉЕНИ ИЗРАЗИ у којима речи имају међусобно устаљене (нераскидиве, окамењене) везе. Речи у тим везама остварују посебно значење, друкчије од оног које те исте речи имају ван устаљених веза. Ево неких најчешћих идиома у нашем језику:

- (радити) **испод жита** (= кришом, потајно)
- (искоренити) **до дна** (= потпуно)
- (обећавати) **златна брда и долине** (= много, све)
- (ићи) **ко мува без главе** (= без циља, безглаво)
- **с мене па на уштап** (= врло ретко)
- **очитати лекцију** (= изгрдити, укорити)
- **богу иза леђа/богу иза ногу** (= далеко)
- **кад на врби роди грожђе** (= никад)
- **носити главу у торби** (= бити у смртној опасности)

- **с неба па у ребра** (= изненада)
- **омастити брк** (= извући велику добит)
- **терати мак на конач** (= тврдоглаво остајати при своме)
- **млатити празну сламу** (= бесмислено причати, причати којешта)
- **обрати зелен бостан** (= зло проћи, награбусити)
- (гледати) **као теле у шарена врата** (= незаинтересовано, с неразумевањем)
- **навраћати воду на своју воденицу** (= у своју корист)
- **држати језик за зубима** (= ћутати, не проговарати)
- **проговориће на лакат** (= никако не може ћутати)
- **пао му мрак на очи** (= избезумио се)
- **сатерати у мишју рупу** (= надвладати, потпуно потиснути)
- **немати длаке на језику** (= рећи све што мислиш, без задршке)
- **појео вук магарца** (= као да се ништа није десило)
- **луда кућа** (= хаотично стање)
- **ћорав посао** (= посао који не води добру)
- **без главе и репа** (= смушено, без реда)
- **Ахилова пета** (= слаба тачка)
- **заиграће мечка и пред њиховим вратима** (= и њима ће се десити нешто непријатно)
- **вући (кога) за нос** (= варати кога)
- **наместити (коме) ребра** (= истући, изударати кога)
- **(бити) бог и батина** (= једина, неограничена власт)

Устаљени изрази су неизмерно стилско богатство нашег народног језика. Често се употребљавају у свакодневном говору у ситуацијама кад се нешто процењује, уопштава, упоређује, приказује. Нарочито су у употреби у новинарству, посебно у новинским насловима. На идиоме се, такође, веома често налази у књижевним делима, пре свега у дијалозима.

На линији испред сваког фразеологизма (идиома) упиши редни број одговарајућег значења:

а) ___ прати руке од нечега	1. успевати у сваком послу
б) ___ дати некоме одрешене руке	2. имати контролу, владати ситуацијом
в) ___ бити везаних руку	3. бити презапослен, много радити
г) ___ бити широке руке	4. дати слободу у одлучивању
д) ___ држати конце у својим рукама	5. не моћи радити по своме нахођењу
ђ) ___ бити срећне руке	6. бити коме од велике помоћи
е) ___ бити нечија десна рука	7. бити издашан, дарежљив
ж) ___ пропустити кроз руке	8. скинути са себе одговорност
з) ___ имати пуне руке посла	9. истући кога

Цртица из библиотеке

Са књигом никада ниси сам. Свака прочитана књига је један нови пријатељ. Она мења мишљење и расположење читаоцу. Књига је љубав коју неко не жели, радост коју неки одбацују и туга која учи животу. Она је богатство које треба чувати и поштовати.

Можемо се винути у небеске висине, летети на змају, пловити двадесет хиљада миља под морем, отићи у чаробни свет бајки. Да, све то можемо, али треба једно: да читамо.

Зато, хајдемо у библиотеку!

Наш библиотекар, Зорица Поломац, рекла нам је да у школској библиотеци тренутно има 4420 књига и готово сви ученици, наставници и радници школе су чланови библиотеке. Ево шта смо још сазнали у разговору са 'кључарем' ризнице знања:

- *Да ли су ученици наше школе чести гости библиотеке?*

Нажалост, не, онолико колико би требало. Већина ученика се веома мало интересује за књигу. Постоје и они који уопште не читају. Најчешће се користи само школска лектира. Међутим, не бих желела да увредим, односно не поменем групу вредних читача, који су чести посетиоци библиотеке. Они се најчешће опредељују за народне и уметничке бајке, књиге авантуристичког садржаја, затим љубавну поезију и слично.

- *Чули смо да је књижевни фонд обogaћен?*

Да. Полице наше библиотеке су недавно допуњене бројним насловима. Купљен је већи број књига. Осим тога, ту су и поклони Агенције „ПРИМА“, Компаније „Новости“, Министарства просвете. Тиме је фонд обogaћен за око 220 књига.

- *Које наслове препоручујете?*

Постоје књиге различитих садржаја које побуђују децу пажњу. Од занимљивијих бих препоручила целу колекцију „Хајдук“, Градимира Стојковића, затим међу тинејџерима популаран „Хари Потер“, Џ.К.Роулинга, а старијим тинејџеркама препоручујем романе Мир Јам и Љиљане Хабјановић-Ђуровић.

- *Ваша порука читаоцима?*

Очекујем да ученици наше школе следеће школске године буду још бољи и вреднији читаоци и да не забораве да „човек вреди онолико колико је књига прочитао“.

Александра

Ђорђевић, VIII,

„Песнице народа мог“

Наши ученици су и ове године успешно одбранили част школе стигавши на окружно такмичење манифестације *Песнице народа мог* које је одржано 28. марта 2006. године у Г. Милановцу.

Половином марта одржано је школско такмичење, са којег су се за општинско пласирали **Јована Димитријевић (II₃)**, **Милица Михаиловић (III₁)**, **Милена Степић (IV₁)** и **Марија Бановић (IV₁)** у категорији нижих разреда, као и **Татјана Димитријевић (VI₁)**, **Кристина Поњавић (VI₃)** и **Јована Живановић (VI₁)** у категорији старијих разреда.

На општинском такмичењу похваљене су **Милица Михаиловић** и **Татјана Димитријевић**, а најмлађи учесник **Јована Димитријевић**

освојила је у прво место у млађој категорији рецитијући песму „Јадно дете“ Мире Алечковић и пласирала се на окружно такмичење. Јована је са одушевљењем примила диплому и књигу за показане резултате, сигурна у свој дар и успех који превазилази њене године.

Као ученик првог разреда Јована је, такође, прошле године учествовала на општинском такмичењу, а после годину дана одрастања показала је много боље резултате. Нама остаје да јој честитамо и да јој пожелимо нови успех и следеће године.

Такмичење – Српски језик

На општинском такмичењу из српског језика, одржаном 3. марта 2007. године, у ОШ „Краљ Александар I“, запажене резултате постигли су: **Јелена Мијаиловић (I место)** и **Огњен Манојловић (III место)** у категорији ученика V разреда, **Душица Петровић (I место)** у категорији VII разреда и **Тамара Јоксић (I место)** у категорији ученика VIII разреда. Ови пласмани наведеним ученицима обезбедили су учешће на окружном такмичењу у Чачку, 22. априла 2007. године у ОШ „Вук Караџић“. Нашим такмичарима идуће године желимо још више успеха и још боље резултате.

Краљевски фестивал ... баш краљевски

Једна лепа идеја потекла из Милановачког аматерског позоришта доживела је реализацију протекле седмице и, утисак је, потпуни успех на бини Дома културе. Уместо било каквог коментара, довољно је навести бројке. Пет основних и једна средња школа учествовало је на позоришном фестивалу милановачких школа. Више од 120 ученика играло је на сцени, а с обзиром на то да је сваке од шест вечери сала била пуна, представе је видело око 2500 гледалаца, а град је живео у знаку фестивала. Петог дана фестивала наступили су ученици наше школе са представом *Краљевски фестивал*. Сала је била крцата. Сви су жељно ишчекивали почетак представе која је обећавала добар провод. Када су се на сцени укључила светла, у публици се утишао жагор и сви су без даха „гутали” сваку следећу сцену ове бескрајно занимљиве и хумором проткане представе. Аплаузи којима су глумци награђивани, подстакли су их да буду још бољи и да нашу школу представе у најбољем светлу.

Симпатична представа у којој се витезови гласним жицама боре за велико благо, оставила је прилично добар утисак на публику. Музички делови су нашој представи дали посебну димензију. Главне улоге тимачили су **Стефан Булаић**, **Никола Каловић** и **Татјана Димитријевић**. Прича је осим хумором, одличном глумом и сценографијом, била прошарана музиком и плесом. Све то је склопљено у једну целину која је следећег дана проглашена за најбољу представу фестивала, а **Милан Марковић** и **Кристина Поњавић** нашли су се међу 14 добитника појединачних награда за глуму. Испред Дома културе пуни среће певали смо препознатљиву химну наше школе не обраћајући пажњу на ироничне коментаре ученика других школа. Ево и неких коментара учесника представе:

Лик који тимачим у представи много ми се допада. Мада немам додирних тачака са њим, трудио сам се да га на најбољи начин представим публици (Стефан Булаић).

Треме је било само у почетку, али када сам видела сву ту децу која су дошла, одлучила сам да их не разочарам и свој део посла сам обавила најбоље што умем. Мислим да смо у томе сви успели (Татјана Димитријевић).

Јако бих волео да поново заиграм у сличној представи, јер смо се сјајно забавили и успут показали колико наша школа има талентоване деце (Никола Каловић).

Дакле, шта више рећи, о осталом говори трофеј који смо понели у нашу школу. Надамо се да ћемо поновити овакав успех, јер имамо јасне идеје и до сада смо их више пута реализовали на препознатљив начин. Нашим друговима из осталих школа поручујемо:

Представе су вам биле изванредне. Радо бисмо их поново погледали. Жао нам је што је само један могао да победи. За нас су сви победници.

Урадили смо кратак интервју са редитељем и нашим наставником музичке културе Радишом Јовановићем.

*Колико дуго сте припремали ову представу?

-Око два месеца и могу вам рећи да се сав труд исплатио.

*Да ли је било напорно?

-Било је врло напорно, али све то је била једна фина игра која је још више зближила ученике наше школе. Мало смо се свађали око кашњења, на пробе, али све су то ситнице када пронађете заједнички језик са децом.

*Да ли сте задовољни самом представом и реакцијом публике?

-Не знам да ли ћете ми веровати, али представа је много боље изведена, него на свим пробама. Врло сам задовољан реакцијом публике и комисије, а то све је резултат напорног рада и драго ми је што су се сви учесници озбиљно прихватили свог посла, ма колики он био.

текст: Даница Вучетић, VII₂
фотографије: Никола Ерић, VII₂

Литерарни успеси

На наградном конкурсy, који је на тему *Крв живот значи* расписало *Коло српских сестара* из Горњег Милановца, ученици наше школе постигли су запажен успех. Димитар Мишовић (II₃) у категорији ученика млађих разреда освојио је треће место, док су све три награде у категорији старијих ученика припале ученицима Основне школе „Десанка Максимовић“: Катарина Јовановић (V₃) освојила је прву награду, Милица Аврамовић (V₃) другу, а Кристина Поњавић (VI₃) трећу. Сви ученици су награђени пригодним поклонима.

Крв живот значи

У неком тренутку када сване дан,
ти си здрав, а неко болестан.

Када одлучите да крв дате,
сетите се давалаца: маме и тате.

Да се бића здраво кући врате,
треба крв да дате.

Свака кап крви твоје многима значи,
постану здравији и јачи.

Знам, а да ли ти знаш,
да је лако крв да даш?

Дати крв, за тебе значи мало,
а болесном детету до крви је стало.

Катарина Јовановић, V₃

Весна Тешић VII₃

Крв живот значи

Крв је течност,
то се зна!

Крв је течност,
почуј сад!

То је извор наше јаве,
нашег сна и наде!

Та капљица чудна сва,
увек блиста, сваки час!

Помоћ ће ти пружити
и живот продужити!
Милица Аврамовић, V₃

Кристина Матијевић, VI₃

Крв живот значи

Течност боје отровне булке,
течност боје опојне руже,
течност која живот значи,
са том течношћу ти си јачи.

Црвена је боја крви,
ако је некоме даш,
претрпи бол, па ћеш да сазнаш
да си постао давалац прави.

Још само једном да ти кажем:
“КРВ је драгоцену течност,
буди сигуран да не лажем!”

Кристина Поњавић, VI₃

Занимљиво Времецлов (догодило се 16. маја)

1770 - У Версају се венчали француски престолонаследник Луј, касније Луј XVI, и Марија Антоанета, ћерка аустријске царице Марије Терезије

1812 - Турска и Русија потписале уговор о миру у Букурешту којим су за српске устанике предвиђени амнестија и преговори с Турцима о аутономији Србије.

1881 - У околини Берлина у саобраћај пуштен први електрични трамвај.

1929 - У Холивуду додељене прве награде Америчке филмске академије, од 1931. познате као „Оскар“.

1969 - Совјетски васионски брод „Венера 5“ приближио се Венери и избацио сонду која ће слати податке о тој планети.

1972 - Председници СФРЈ и Румуније Јосип Броз Тито и Николае Чаушеску у рад пустили хидроенергетски систем „Ђердап“

1974 - Скупштина СФРЈ прогласила Јосипа Броза Тита за доживотног председника државе.

1975 - Јапанка Јунко Табеи постала прва жена која се попела на највиши светски врх, Монт Еверест.

1991 - Краљица Велике Британије Елизабета, током званичне посете САД, обратила се Конгресу. Прва краљица која се обратила Конгресу САД.

ОВОЈЕ СТРАНА ЗА ПРВАКЕ ЈАКО ЧИПТА ПЕДОБРО ДОШЛИ

Шаљива прича

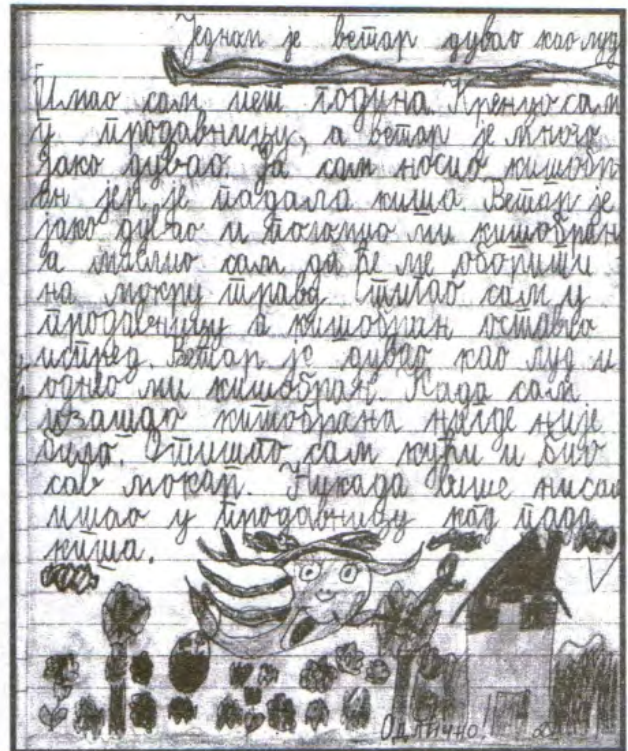
Једног дана смо отишли на Савинац. Мој тата је пецао рибе праћком. Уплашене рибе су искакале на обалу. Сестра и ја смо их купиле са грана и стављале у флашу. Са друге стране језера људи су кували рибљу чорбу у дрвеном бурету. Убацили су чак и једно пиле. Туристи су се сунчали у новим зимским капутима. А путници са брода су нам махали и чекали да им кувар закрпи гуму, да си наставили пут за Чачак.

Виолета Недељковић, I₂

Моја најбоља другарица

Моја најбоља другарица се зове Ана. Има браон очи и степенасту, црну косу. Много је мршава и лепа. Кад дође код мене играмо се "Између две ватре" и возимо бицикл. Идемо заједно у школу и враћамо се заједно из школе.

Марина Гале, I₂

Алекса Пауновић, I₁

Мој друг

Мој друг лепо учи и игра се са мном. Ја и он причамо задатке на великом одмору, а певамо на малом одмору песмице и измишљамо бајке. Играмо се жмурке и причамо неке важне ствари.

Марко Зарић, I₂

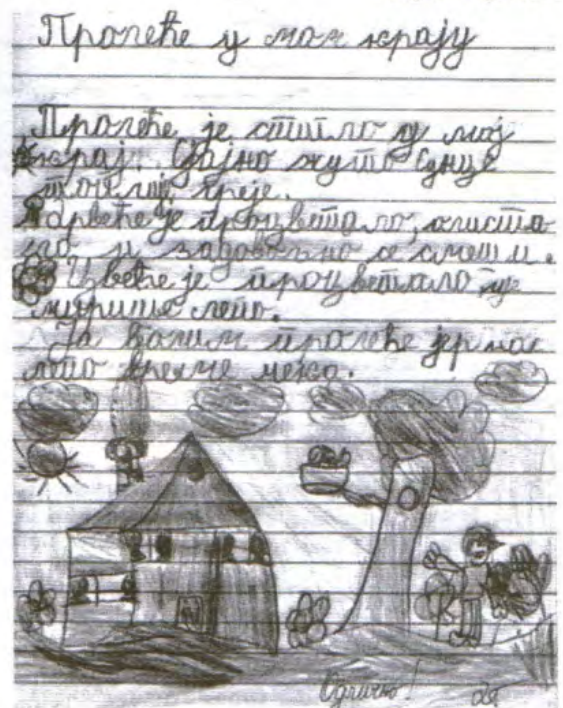
Моја школа

Моја школа је велика. У њој има много учионица где ђаци врло добро уче. У школи има цвећа, сала за физичко и библиотека. У школи има много паметних учитељица, оне деци дају знање. Кад нисам у својој школи, мене моја душа боли.

Ана Павловић

Марко Станић, I₂

Урош Казаковић, I₁

Кутақ за Енглезе

Teen trends in the USA

It's hard to generalise about a nationality. Statistics give you a better picture of teens in the USA

Values:

76% of guys and 73% of girls said it was very important to be patriotic
49% of guys and 61% of girls said the boy and the girl should share costs on a date
47% of both guys and girls thought caring about politics was important
40% of guys and 43% of girls said they had considered joining the military
85% of guys and 80% of girls said it was important to go out with someone

Possessions

85% of guys and 92% of girls said it was very important to have a cell phone
84% of guys and 78% of girls said fast cars were totally cool
77% of guys and 82% of girls said it was cool to display the America flag

Words

76% of both girls and guys said they used the word 'cool' a lot
72% of both girls and guys said they used the phrase 'that sucks*' a lot

Appearance

91% of girls said they thought silver jewelry was 'really in'
71% of girls thought body piercing was very cool but only 49% of guys did

Music

80% of girls and 67% of guys said they loved hip-hop
38% of girls and 50% of guys said they loved heavy metal
72% of girls and 83% of guys said they would never buy a country music CD

School

5% of high school students said they carried a gun to school
87% said they would go to college if they could
87% of high schoolers said school shootings were 'revenge against rejection'

SECOND LOVE

For second love people say,
It's really the first.
The second love something
already know and new.
With the second love a man feel like
he repeats a class, but
he isn't completely sure in himself.
Because any love isn't the same.
Butterflies from my stomach
want to go outside
to say him how much i like him
to bring him in the front door of love.
By Viki and Vujica

Пишемо и цртамо . . .

Моја учитељица

Кроз моје досадашње школовање променио сам пет учитељица. Не знам да ли је то срећа, али свака је оставила траг и сваке се радо сећам. Ипак, највише помоћи и разумевања пружа ми садашња учитељица Весна.

Дошла је средином трећег разреда и још увек је са нама. Издалека је познајемо по плавој коси прошараној понеким црвенкастим праменом, која јој увек пада преко рамена. У њеним очима увек блистају две плаве звездице које само понекад потамне када је љута. На часове долази уредна, са умирујућим осмехом на уснама. Сви ми волимо тај осмех, али уместо понекад својим несташтлукима и да јој га скинемо са лица. Пуна ја стрпљења и разумевања за нас и зато је пуно поштујемо. Увек се труди да извуче максимум из сваког од нас и да нас што боље припреми за обавезе које нас чекају у петом разреду.

Због свега тога цео мој разред воли своју учитељицу и труди се да јој последњу годину проведenu са нама својим успехом учини најлепшом.

Алекса Недељковић, IV, Враћевиница

На крају четвртог разреда

Ускоро ће крај школске године и навршава се четири године нашег заједничког дружења.

Присећам се 2003. године када су ме родитељи први пут одвели у школу. Стидљиво улазим у учионицу и упознајем своје другове. Нас је осморо - Александра, Биљана, Невена, Бојана, Јована, Алекса, Давид и ја. Чета мала, али одабрана, на челу са нашом учитељицом. Почела су прва учења, савладавамо прва слова, мучимо се са сабирањем и одузимањем, упознајемо околину у којој живимо. Пролазе дани, ређају се прве оцене. Спремамо се за излет, екскурзију. Неосетно прође година, а ми градиво савладали и први разред завршили. Долази распуст. Летовање, путовања, нова познанства, али и жеља за старим друштвом. Стиже септембар, поново се оглашава школско звонце и опет смо сви на окупу. Ређају се нове лекције, нови предмети, нове оцене. Брзо завршавамо и други разред. Трећи нисмо ни осетили, јер смо, навикнути на школу и обавезе, све задатке успешно и брзо решили.

Ускоро завршавамо четврти разред и обогатени знањем, растећемо се од наше драге учитељице која нас је научила да се дружимо, волимо и помажемо једни другима и кренути у нова искушења.

Милена Ерић, IV, Враћевиница

Драга особа

Свако има по неку драгу особу, па тако и ја. То су моји родитељи, брат и сестра, а у те драге особе спада и моја садашња учитељица.

Дошла је да нас учи када смо били трећи разред. Средњег је је раста, има лепе тамне очи и шатирану косу. Веома је елегантна и лепо се облачи. Према нама се односи као друга мајка. Понекад се наљути на нас када смо мало непослушни. Ако нешто не разумемо, радо нам помогне, објасни нам када треба да се реши неки задатак из математике и осталих предмета.

За ове две године колико је са нама, много смо научили, тако да у пети разред идемо спремни. Жалосни смо што се растајемо од наше учитељице. Помињаћемо је као добру и пожртвовану особу јер нам је пружила много лепих тренутака. Желимо јој све најбоље у даљем раду и животу.

Живела наша драга учитељица!

Биљана Парлић, IV, Враћевиница

Лазар Ђорђевић, Г. Црнућа

Пишемо и цртамо . . .

Школска табла ми је причала своју историју

Драги моји, ево по 61. пут сам ту да заједно са вама поделим радост Дана школе. Опет еуфорија због приредбе, костима и текстова. Исто оно узбуђење као пре пар деценија присутно је у вашим малим, неисквареним срцима. На сцени ћете као и увек дати све од себе, а ја стара, избушена, похабана, избледела табла, бићу поносна што сте постали одговорни и што знате да све што у животу радите, треба да радите, али радите због себе, ни због кога другог.

Ево, гледам вас опет, тако сте срећни, раздрагани, насмејани и имате исту ону трему као генерације пре вас. Док мајско сунце буде обасјавало шумадијска поља, лугове, забране, док се цвећарници буду шаренели од лала, а бокори ружа се ширили обећавајући гомилу цветова, док се смокве буду зелене и хвалиле својим кратким, густим крунама, а маслињаци сребрнасто одсијавали, на свечаној позорници испред школе, говорићете стихове посвећене имену које она носи-Десанки Максимовић. Знајте да није лако дак вам све ово говорим. Напротив, обузима ме сет и туга. Плачем и не стидим се својих суза. Сећам се. Свега. Сећам се како сте се на одморима гађали папирићима па, хоп, мени на главу. Љутила бих се због тога, али ме нисте примећивали. По обичају, наравно, преписивало се понекад, договарало и шапутало. Дивила сам се вашој умешности и храбрости за преписивање и прављење пушкица, које су често личиле на митраљезе. Дрхтала сам да вас не откуцају, а то се често и дешавало. Будно око наставника увек је ту. И сећам се још: били сте тако срећни када се заљубите, летели бисте у облацима и били у

неком свом свету, нисте учили, већ само чекали крај школског часа. Ах, те ваше ужарене очице..! Колико њих је прошло кроз ову учионицу, колико генерација, и ти заљубљени погледи били су увек исти. А када се само сетим израза лица наставника када би видео да сте збрисали са часа. Био је тако збуњен, додуше и ја сам. Због вас целе ноћи нисам спавала, бринула бих шта ће бити сутра, да ли ће вас казнити. Ех, моје бесане ноћи..! Моји бисери на ниски сећања. Прошло је толико деце кроз ово скромно место. Овде сте се први пут заљубљивали, па одљубивали, свађали, мирили, склапали нова пријатељства, личили на сложну породицу или, пак, свађивали кривицу једни не друге.

Сада када је скоро крај, праштам вам све ружне речи, псовке, скупљене обрве и љуте погледе кад на мени видите тежак задатак из физике. Све заборављам, све, па чак и онај шестар који ми се толико пута нашао у срцу, и ону стрелу, и сузе, и подсмех, и радост, и тугу, баш све!

Обећајте ми да ћете се чувати и бринути о себи, а ја вама обећавам да ћу мислити на вас док кроз оквир школског прозора будем посматрала села у даљини која ће се увек беласати као јато галебова на морској обали. Док се сутон спушта и брда са високом папрати тамно су зелена, а у даљини се назире плавичасте стене, зелена поља и вијугава река чиста и светла као смарагд, молим вас да искористите сваки тренутак свог драгоценог живота и да уживате у њему *јер једном се живи, једном умире и само једном се доживе лепоте школских дана, који се никад не заборављају и не бришу из сећања попут жврљотина са папира.*

Маја Милић, VII, Враћевиница

Кажеш решили смо

Кажеш решили смо да се помиримо,
Све иза нас оставимо,
и од нуле да кренемо.

Кажеш решили смо да се заљубимо,
да се пољубимо,
да као некад оно
исто осетимо.

Кажеш решили смо
да се заволимо,
да све друге
љубави преболимо,
да прошлост
заборавимо.

Кажеш решили смо
све да опростимо,
новим победама се
окренемо,

ту, где смо стали, поново започнемо.

Кажеш решили смо све да заборавимо,
да се поново надамо,
и у будућност верујемо.

Кажеш решили смо да се састанемо,
поново започнемо,
али, схватили смо да је прекасно.

Оливера Огњановић, VIII, Враћ.

Школска табла

Мој живот није нимало лак,
када ме брише један ђак.
Из сунђера лије као из кабла,
причала ми наша стара школска табла.

Па кад загребу шестаром по мени,
а да ти не причам када су писмени!
Почну да ме голицају кредом,
и онда пишу по мени сви редом.

На историји испред мене карту ставе,
тако да ја видим само дечије главе.
Научила сам кад је хајдучки
састанак и растанак,
као и то кад су били Први и
Други српски устанак.

Кад почну папирима да се добацују,
све на моју главу набацују.
Ех, што не могу да им вратим,
да виде они како ја патим!

До мене лавабо кад почне да прска,
закључујем да му је нарав дрска.
Прска мене, али и себе,
поред њега ми увек затраба ћебе.

Мислиш, предметима је лако!
Е, баш није тако!

Ми се можда не померамо,
али што нас убадате, то вам замерамо.

Јуче ме баш неко шестаром рани,
мрзим кад ми дођу такви дани.
Ја сирота шта ћу, ћутим

и нове несташлике слутим.

Живим у школи и ништа не учим,
али се зато два пута више мучим.
Ето, видиш да ми живот
није нимало лак,
али није лако ни бити ђак!
Невена Пантелић, VIII, Враћ.

Ближи се растанак

Претходне три године смо се
лепо забављали. Ова четврта година ће
нам остати у сећању као последња
година наше забаве. Ускоро ћемо
постати петаци. Растваћемо се од наше
добре учитељице и кренути у нове
изазове и игре. Следе нам нешто тежи
предмети, али да све не би било тако
црно, долазе нам и нови пријатељи. У
сећању ће ми остати многи занимљиви
тренуци са учитељицом и другарима.
Наивне дечије игре, јурке и жмурке,
заувек ће бити насликани на платну
мога детињства. Ситне несташлуке и
задирквања са девојчицама памтићу и
кад будем одрастао човек. Одлазим из
четвртог разреда срећан, али и тужан.
Срећан због доласка нових другара и
стицања нових знања, а тужан због
растанка са учитељицом. Испред мене
је неизвесан пут, али се надам да ћу
га успешно прећи.

Давид Николић, IV, Враћ.

Пишемо и цртамо . . .

Збогом мојих 15 година

Прошло је још једно лето. Прошао је још један део времена у коме се највише сања, машта о нечему збиља немогућем, лети се у недоглед. У ветру чујем зујање гласног смеха, у ваздуху осећам дах „младих“ лептирића. Чујем како лепршају крилима. Ово лето нас је одвело у земљу у којој биљке расту и sazревају, чекајући време када ће се расцветати у бујне, шарене латице пуне нежности. Некада су ми сви дани били исти. Свако лето као иста улица, свака слика сунца као да је била само фалсификат. Узбудљивост је тада ћутала. Не желим да се сећам тог једноличног времена. Његове боје добијају белину и полако бледе. Многобројни тренуци пре петнаесте постају прошлост - та „блиска“ прошлост коју називамо детињство, у коме је све било као сан. Његова топлина нестаје у хладном ветру, губи се у страшним олујама које доноси одрастање. Наједном све се променило. Постављамо чуднија питања, чујемо када не треба, трчимо када треба стајати. Петнаест година смо ћутали и били стидљиви. Треба много тога открити. Сваки дан доноси нова искуства. Дани ће и даље пролазити незауостављиво. Поново ће доћи лето и донети ветар, море, сунце...

Сада чујем ветар. Не видим сунце, не осећам топлину. Пред нама је дуг живот, а она „блиска“ прошлост пут свој следи.

Ана Пантић, VIII₃

Филип Лазич, V₃

Сећање на Десанку

Мало је уметника који су достигли висине најбољих стваралаца, али она јесте. Да је велико српско дете неизмерног човекољубља види се поњеним песмама и по свему што је стварала. Песмом је инспирисала и водила нас у далека и недокучива пространства, смехом је орасположила и мамилла осмехе, разумевањем је саосећала са другима – она је радост за све нас. Импресионира ме њен поглед

Јелена Николић, VII₃

и став према природи јер сама у очима ствара фотографије шума, река, ливада; лета, јесени... Стихови у њеној песми су доказ да је она жена вечите среће и способна да се диви, разуме и воли: „Моја земља пропасти неће. Из смрти за слободу слобода увек ниче, као што из цветног семена мора нићи цвеће и као што се из гнезда увек излеже птиче“. Неуморна, неисцрпна, борбена, снажна, али нежна личност желела је искрену љубав, чистоту душе, слогу међу народима и томе је тежила и доприносила. Доносила је расположење, немоћнима је помагала, завађене мирила. У потпуности се предала писању и стварању са пуно песничког жара. Вечно је била радознала и узимала је од других

само да би дала. У песмама је износила срећу, али и тугу, јер је доста говорила о младости, њеној пролазности, о сећању на њу. Написала је *Пролећну песму* коју пореди са људском срећом. У њој говори да још никоме није дала онолико љубави колико би могла и хтела, да би срце могла сваком да поклања и да би опет много остало њој. То показује да је хтела све да воли и волела је, али пуно тога још није стигла да заволи. Писала је о годишњим добима у складу са својим осећањима. Многе је научила да воле, да буду срећни и задовољни животом ма какав он био. У свим њеним књигама произниче осмех и добра воља. Умрла је, али је њен песнички дух и даље присутан. Она је најзначајнија жена и радост наше књижевности. Волела бих да је и даље ту, међу нама.

Зорица Николић, VIII₃

О Десанки

Живела је у краљевини цвећа,
опевала море, реке, дрвећа...

Оживела је чаробнаке и виле,
у песмама, нама миле!

Природу је волела, дала јој је
крила,
да полети попут лептирова.

Драгана Шкундрић V3

Јелена Михајловић, V₃

Милош Лазаревић, VII₃

Пишемо, цртамо . . .

Сећање

Ћутим, слушах како ветар дише, свира, пева...
А, у мојој души сунце огрејало умиљато.

Њене речи у трави уплетене,
а стихови њени блистају још увек
у капљицама росе.

И сваки њен осмех, и свака њена суза,
све је остало, чека свој тренутак.

И у пролећном даху, и у пролећној трави,
и у летњој киши, и у летњој тами.

Тамо далеко, где су сви сами,
свануло је јутро, лепи дани.

Осмесима деце неће доћи крај,
Десанкине песме донеле су сјај.

Сви су сада срећни,
стихови њени постали су вечни.

И свако дете је се сада сећа,
и њена је срећа много већа.

Ана Писковић, V₃

Јелена Недељковић, V₂

Ветар

Куда луга, куда иде
куда лети, куда лебди?
Где протеже руке своје слабе
кроз разне пукотине славе?
Где мрси гране,
где заплиће травке?
Да ли стане, и где,
да ли се одмара, ил не?
Да ли путује ноћу,
да ли спава дању?
Где му је циљ,
куда је пошао?

Зар је тако тајновит
дугогодишњи познаник мој?
Да, јесте,
тако је тајновит.
Он галопира бреговима
као коњ беле гриве.
Лети попут ласте
у немирне крајеве.
Зима му даје снагу,
хладноћа га напаја.
Мраз му боју даје,
снег му је одузима.
Тај, тако тајновит, без мириса,
неухватљиво и без описа.
То је ветар и твој друг,
то је чудо увек будно.
Увек је снажан,
Некад и гласан.
Лети те хлади,
тај чудан твој друг
чији је пут тако дуг.

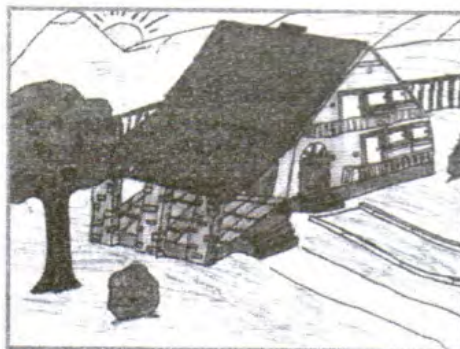
Златне птице школских дана

У млађим разредима сам замишљала
каква ћу бити на тој матури,
због тога сам често експериментисала на својој
фризури.

Конечно сам осми разред
и то више није мој сан,
сада бих желела да никада не дође тај дан!

То ће бити наше последње заједничко вече,
када само помислим на то,
суза почне да ме пече.
Тада ћемо мислити: „Ма, све ћемо лако!“,
али баш и није тако.

Прво пријемни испит следи,
на њему ћемо бити уплашени и бледи.
Дрхтаће нам и ноге и руке,
а можда га на крају урадимо без имало муке.

Братислав Милошевић, V₂

Кад само помислим на све наше шале,
све осмехе, наде и погледе испод ока,
све ћу понети са собом
и сећати се кад пристигне туга, тешка и дубока.

Како напустити драга лица,
како се од ове друге куће одвојити?
Сада, нека друга улица,
сада, све изнова цртати и бојити.

Осам златних птица са гране на грану прелећу,
да ли се то оне радују пролећу?
Њихово пријатељство неће дуго трајати,
само осам година и сви ће се разбежати.

Ено, тамо лети златна птица,
ма, не, то је осам пахуљица.
Осам пахуљица, које знају како се воли,
осам пахуљица истопљених и Основној школи.

Невена Пантелић, VIII, Враћевиница

О свему по мало

Лапсуси из VII₁

Наставник Горан: *Како се другачије каже срце?*
Тамара: *Мишић.*

Јелена: *Њу Делхи је главни град Африке.*

Наставница Бојана: *Саша, шта си нацртао?*
Саша: *Пијани квадрат.*

Наставница Бојана: *Н, као миш.*

Наставница Вера: *На земљи постоје две расе: црна, бела и жута.*

Наставник Горан: *Рећи ћу вам прошлог часа.*

Наставник Марић: *Одлаже се у контајнере.*

Лапсуси из VII₂

Наставник Горан: *Шта значи реч ћурчија?*
Отовић: *То је онај што коље ћурке.*

Наставник Андрија: *Но, међутим, ја сам га увео у шок собу где нема сведока.*

Царевић: *Главни град Колумбије је Богата.*

Лапсуси из VII₃

Срђан: *Наполеон је стигао до Москве у Азији.*

Наставник Никола: *Шта још може да се нацрта у композицији?*
Бранко: *Саксија са воћем.*

Драган: *Без хлеба нема мотике.*

Наставник Марић: *Шта су састојине?*
Јована: *Окречене површине.*

Јована: *На западу Америке преовлађују планине Кординари.*

Стефан: *'Дечака редови цели истог часа се узнели до вечниг повишта'.*

Наставница Вера: *Које две државе су веће по броју становника од САД?*
Светозар: *Африка.*

Стефан: *Јел подморница у реци или мору?*
Наставник Андрија: *Јок, у ваздуху!*

Стефан: *Дахије су биле српске старешине.*

Наставник Горан: *Како се зове посебан тип неологизма типа "да почашавиш"?*
Стефан: *Скованица.*

Наставник Горан: *Колико има врста речи?*
Дејан: *Тридесет.*

ПРОЈЕКАТ ОРМАРИЋИ

У другом полугодишту смо спровели анкету међу родитељима. После прегледаних анкета, установили смо да постоји интересовање за девет ормара са по осам преграда. Родитељима смо на Савету родитеља презентовали наш рад и резултате. Основана је комисија од пет чланова која ће разматрати понуде и наставити пројекат **Ормарићи** до краја.

Ученици са грађанског су организовали још једну журку на којој је прикупљен новац за ормариће. Са новцем који смо прикупили, смањиће се рата коју плаћају родитељи. Надамо се да ће у новој школској години ормарићи бити у холу и да ће нам торбе бити лакше.

Тамара Петровић, VI₃

Други и трећи разред на Златибору

Од 27.03.2007 - 6.04.2007.

ученици другог и трећег разреда били су на рекреативној настави у одмаралишту „Голија“ на Златибору.

Током дана имали су многобројне активности у којима су се забављали, учили и упознавали своје вршњаке из Ваљева и Београда. Свакодневним шетњама проводили су време на свежем ваздуху упознајући околину. Деца су се вратила задовољна смештајем и активностима које су биле прилагођене њиховим интересовањим и узрасту.

Спорт

И ове, као и прошлих година, одржан је **Светосавски турнир** у малом фудбалу. Утакмице су одигране у сали техничке школе, а учествовале су све четири основне школе из Горњег Милановца.

Ученици наше школе дуго и вредно су се припремали за овај турнир и као прави спортисти, наравно, надали се победи. Сам улазак у салу наговештавао је добре и квалитетне утакмице. Трибине су биле пуне и атмосфера је била одлична. Наша школа је, овога пута, имала нешто мањи број навијача од осталих, али то као да нам је улило неку додатну енергију. У првој утакмици смо декласирали екипу основне школе "Свети Сава" резултатом 6:1 и тако се пласирали у финале. У финалу смо се сусрели са екипом основне школе "Момчило Настасијевић" и после тешке борбе победили резултатом 5:2 и тако освојили турнир. Заслуга за

трофеј припада свим играчима екипе, као и наставницима који су нас припремали.

Поред победничког прелазног пехара којим ћемо се, по трећи пут, годину дана дичити у нашој школи, освојили смо и две појединачне награде. **Саша Јевремовић** је проглашен за најбољег голмана, а **Игор Пантелић** за најбољег стрелца турнира.

Милан Марковић, VII₂

ОЛИМПИЈСКЕ СПОРТСКЕ ИГРЕ УЧЕНИКА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Ученици – спортисти наше школе учествовали су и ове године на свим такмичењима која су организована у програму ОСИУРС-е.

Кошаркашице су освојиле **I** место на општинском и **III** на окружном такмичењу, **кошаркаши** су били **II** на општинском такмичењу, **одбојкашице** су на општинском турниру освојиле **II**, а **одбојкаши** **III** место. **Фудбалери** су били **III**, **стонотенисери** и **рукометаш** су заузели четврто место.

Најуспешнији ове године су били **стрелци** - победили су на општинском и окружном такмичењу и пласирали се на републичко такмичење које се одржава 17. маја у Панчеву.

До краја школске године остало је још такмичење из **атлетике**. Пошто се ово такмичење одржава после изласка овог броја наших новина, резултате ћемо објавити у следећем броју. Прошле школске године на такмичењу из атлетике наш ученик

Ненад Стјепић остварио је изузетан резултат у трчању на 300м. пласиравши се на републичко такмичење које је одржано у Новом Саду и постигао седмо време у конкуренцији 16 такмичара. У бацању кутле **Јасмина Илић** победила је на општинском и била друга на окружном такмичењу. У крос трчању ове године **I** место освојио је **Благога Рогановић** и учествоваће на кросу РТС. Ученица четвртог разреда **Марија Бановић** била је друга у својој категорији.

На такмичењима ОСИУРС-е наступио је велики број ученика, а својим спортским умећем истакли су се: **Јасмина Спалевић**, **Виолета Јанковић**, **Дуња Стефановић**, **Кристина Пантовић**, **Тамара Васиљевић**, **Тамара Баралић**, **Радица Ђорђевић**, **Сретен Новаковић**, **Саша Јевремовић**, **Ненад Јовановић**, **Лазар Царевић**, **Лазар Лазовић** и други.

Љубица Радуловић, проф. физичког

*Благога
Рогановић*

Првенство Моравичког округа ОСИУРС у стрељаштву

У конкуренцији десет основних и шест средњих школа из општина Чачак, Ивањица, Лучани и Г. Милановац, са четрнаест школских екипа и четрдесет и осам такмичара у четири категорије, 25 и 26. 04.2007. у Г. Милановцу одржан је трећи степен циклуса такмичења ОСИУРС (Олимпијске спортске игре ученика Републике Србије) у стрељаштву- гађању серијском ваздушном пушком, а у организацији стрељачке дружине „Драган Јевтић Шкепо“ и установе у области физичке културе Г. Милановац.

Код пионира прво место освојила је екипа ученика наше школе у саставу **Ђорђе Олујић**, **Братислав Милошевић** и **Јовица Царевић**. У појединачном пласману победник је био **Срђан Симоновић** из ОШ "Свети Сава", док су ученици наше школе **Ђорђе Олујић** и **Братислав Милошевић** заузели одлично треће и четврто место.

Укупно гледано, ученици из нашег града освојили су десет медаља од чега је пет златних, а три победничке екипе и десет такмичара из Г. Милановца изборили су право учешћа на финалном такмичењу ОСИУРС за ову школску годину, односно екипном и појединачном првенству ученика Републике Србије које ће се одржати 17.05.2007. у Панчеву.

Братислав Милошевић, V₂

